

[Himmelstrup.]

Forhold, altsaa Nødvendigheden af at foretage ekstraordinære Afskrivninger paa Statens Gæld, Nødvendigheden af at konsolidere Statens Økonomi, Nødvendigheden af at have i Erindring, at der baade kan komme formindskede Indtægter for Staten paa forskellige Omraader og øgede Udgifter paa de Omraader, som jeg har nævnt, at alle disse Forhold gør det saare naturligt, at den højtærede Finansminister har fremsat Forslagene om en uændret — i hvert Tilfælde i beskatningsmæssig Henseende uændret — Forlængelse af de midlertidige Forbrugsafgifter, hvoraf jo altsaa den væsentligste Del stammer fra Besættelsestiden.

I Fjor i September Maaned, da disse Forbrugsafgifter sidste Gang blev forlænget, havde vi jo en socialdemokratisk Finansminister, og han foreslog en uændret Forlængelse, som hele Rigsdagen tiltraadte. Der er overhovedet ikke sket nogen Ændring i disse midlertidige Forbrugsafgifter, som er indført væsentlig under Krigen og under Besættelsen, ud over den, at Tøjskatten bortfaldt ved en Lov i Fjor Sommer, i Juli Maaned vistnok.

Konsekvensen af de Overvejelser, som den højtærede Finansminister har været inde i, er altsaa blevet, at alt taget i Betragtning maa vi regne med disse midlertidige Forbrugsafgifter endnu i nogen Tid. Det er derfor, de foreslaas forlænget indtil Udgangen af Finansaaret 1947—48. Det forekommer mig, at Motiveringen herfor er saa rimelig og rigtig, at der ikke behøver at være nogen væsentlig Diskussion om det. Det var ogsaa tilfredsstillende at høre, at den socialdemokratiske Ordfører var enig heri, selv om han naturligvis paa visse Omraader kunde ønske Ændringer gennemført, ogsaa rent beskatningsmæssigt, i de Forslag, som vi her behandler.

Forholdet er det, at den højtærede Finansminister, hvad Beskatningssatserne angaar, ikke har foretaget Ændringer i de foreliggende Forslag. Forslagene gaar kun ud paa en Kodifikation af alle de forskellige Love, som det samlede Komplex af midlertidige Forbrugsafgifter omfatter, en Kodifikation, der altsaa har haft til Følge, at de er samlet i en enkelt Lov, nemlig den Lov, der er sat først paa Dagsordenen her, om de midlertidige Forbrugsafgifter. Men dernæst er der et særligt Lovforslag om Afgiften paa Omsætning af stærke Drikke. Det er en Ændring, som har været nødvendig af rent tekniske Grunde.

De Ændringer, den højtærede Finansminister har foreslaaet gennemført i disse

Love, er af teknisk Art, og der er i og for sig ingen Grund til at komme ind paa, hvori de bestaar. Den højtærede Finansminister har ogsaa i sin Forelæggelsestale meget udførligt redegjort for disse forskellige tekniske Ændringer. Jeg vil dog gerne lige have Lov til at nævne, at jeg synes, det er et meget betydeligt Fremskridt, at samtlige disse Love nu skal udløbe til det samme Tidspunkt, og at de er sammenfaldende i det hele og store med Finansaaret. Det har været en stor Gene og vanskeliggjort ethvert Overblik over Statens finansielle Forhold, at Finanslovforslaget i Oktober Maaned i en Række Aar er blevet forelagt med et meget betydeligt Underskud, væsentligt fordi man ikke paa det Tidspunkt har haft en Oversigt over samtlige de Indtægter, som vilde indgaa i det paagældende Aar. Nu lader man altsaa alle disse Afgiftslove udløbe sammen med Finansaaret den 31. Marts 1948. Det synes jeg er et meget betydeligt Fremskridt, fordi det gør Oversigten og Overblikket over Statens økonomiske Forhold langt lettere, end det hidtil har været.

Der er altsaa, forekommer det mig, ikke nogen Grund til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til disse tekniske Ændringer, der er foretaget ved Udarbejdelsen af de paagældende Forslag. Jeg gaar ud fra, at samtlige Love vil blive henvist til et Udvalg. Det forekommer mig, at man skylder Erhvervslivet at give det Adgang til at fremføre Bemærkninger til de rent tekniske og administrative Ting, den rent administrative Forvaltning af disse Love.

Det første Lovforslag, altsaa Lovforslaget om midlertidige Forbrugsafgifter, er en gammel Kending. Afgifterne stammer som sagt i det væsentligste fra Loven af Marts 1940. De tekniske Ændringer, som er foreslaaet heri, er, saa vidt jeg kan se, ikke særlig omfattende. Der er dog i Afsnit II den Ændring med Hensyn til Indkrævningen af den Omsætningsafgift, der blev indført i 1940 for Guld-, Sølv- og Platinvarer, at Afgiften nu skal indregnes i selve Prisen. Om Betimeligheden og Ønskeligheden heraf synes Meningerne inden for de forskellige Erhvervsgræne at være meget forskellige. Den høje Rigsdag har for ganske nylig modtaget en Henvendelse fra Restauratørerne, hvori de gør lige den stik modsatte Opfattelse gældende, idet de ønsker Omsætningsafgiften opført særskilt paa Regningen. Men ellers finder jeg ingen Anledning til at gøre yderligere Bemærkninger til dette Forslag.

Det andet Forslag, om Afgiften paa